

4.12.04

18- MLADOBOLESLAVSKÝ LEGIONÁŘ

Československou obec legionářskou, **Jednotu Mladá Boleslav**, založili vojáci našich Legií v Rusku, Francii a Itálii s motem :

„Bez rozdílu politické příslušnosti dát všechny síly k upevnění státu, přispívat k vybudování armády v duchu národních a demokratických tradic, usilovat, aby boje politické a kulturní byly vedeny zbraní ducha, bez násilí a lži, hájit zájmy legionářů a starat se o jejich sociální problémy.“

Telefon 326 734 266, e-mail benes.csol@volny.cz, adresa J. Palacha 1097, Mladá Boleslav

Výroční schůze proběhne v sobotu 8. ledna v hospodě U Hymrů

Vzpomeneme 87. výročí uznání

od 13.00 hod.

Československé armády.

1) Den 19. prosince roku 1917 je jedním z nej památnějších v dějinách československé, české armády. Toho dne byla naše armáda uznána dekretem prezidentem francouzské republiky Poincaréa za samostatné vojsko národa a státu československého, čímž byl učiněn první a zároveň nejtěžší krok k světovému uznání našeho obnoveného státu. Francouzská vláda zabezpečila nové armádě výstroj, výzbroj, vznikl československý generální štáb při Čs. národní radě ve Francii pod vedením francouzského generála M. Janina. Byla vyhlášena mobilizace všech našich krajanů.

1918

1938

1998

Právně a politicky stala se tedy naše francouzská legie prvním našim samostatným národním vojskem, třebaže naše vojsko v Rusku se tvořilo už od roku 1914 a bylo koncem roku 1917 daleko početnější a vojensky mnohem významnější, než právě se tvořící legie francouzská. Naše legie v Rusku byla součástí ruské armády až do 3. února 1918, kdy ji Tomáš. G. Masaryk prohlásil za součást našeho samostatného národního vojska ve Francii. Italská legie se stala součástí československé armády až 21. dubna 1918.

Nesmíme zapomenout, že uznání legií za armádu Československého státu bylo zásluhou především skvělé diplomatické práce tehdejšího člena Národní rady v Paříži Dr. Edvarda Beneše.

Budeme sledovat, zda si současná Armáda České republiky toto pro ni významné výročí připomene.

1918

1938

1998

1/3

Polské město Dukla, kde na místním vojenském hřbitově odpočívají polští, sovětsí a českoslovenští vojáci. 5. 10. 04

2) Ve dnech 4. – 6. října vyslalo Ministerstvo obrany s Československou obcí legionářskou delegaci, která měla zastupovat Českou republiku na oslavách 60. výročí Karpatsko-dukelské operace. Převážení delegace byla provedena leteckým speciálem TU-154, 6. letecké základny T.G.Masaryka. Ubytování jsme byli vždy na polském území, kde se o nás vzorně staralo pozemní vojsko polské armády – WOJSKO LADOVE. Největší osobností české delegace byl jednoznačně náš čestný předseda obce, generálmajor Ing. Tomáš Sedláček, tehdy náčelník štábu paradesantní brigády, která zde bojovala jako pěší jednotka a nebo dcera armádního generála Ludvíka Svobody prof. Ing. Zoe Klusáková CSc. Ale samozřejmě každý příslušník armádního sboru byl vlastně živou legendou.

Polské město Dukla, kde na místním vojenském hřbitově odpočívají polští, sovětsí a českoslovenští vojáci. 5. 10. 04

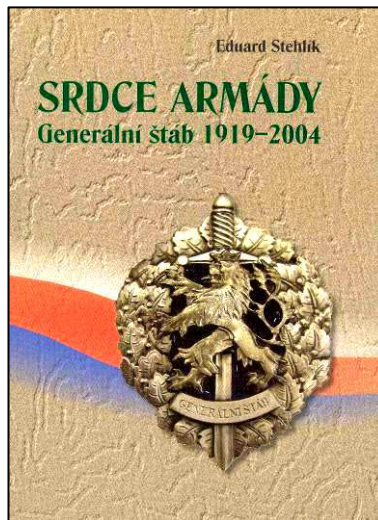
18- MLADOBOLESLAVSKÝ LEGIONÁŘ

Program oslav byl ale velice náročný, protože jsme během dvou dnů museli absolvovat 7 vzpomínkových setkání. První vzpomínky proběhly na polském území, kde největší z nich byla v městečku Nowosielce, kde bojovala právě čs. parabríga a polské město Dukla. Všude nás doprovázely čestné jednotky Polské, České a Slovenské armády. Polskou armádu zde zastupovali zdejší jednotky Karpatských střelců, což bylo více než symbolické. Při pohledu na české a slovenské „salóní“ vojáčky je polská armáda více spjata se svými tradicemi a svojí hrdostí. Druhý den jsme navštívili hraniční přechod Dukelský průsmyk. Už jak jsme se blížili k hraničnímu přechodu a hřebenu, vstávali staří vojáci ze sedadel v autobusu a kvapně ukazovali jim známá místa a často s pohnutým hlasem komentovali ubíhající krajinu kolem. „..... já jsem dojel s tankem sem a zapadl v blátě, motor mi chcipl. Langer skončil u silnice. Nikdo hranice nepřešel.“ Nejvíce komentoval události plk. v. v. Jiří Pavlič z České Lípy. Se svými spolubojovníky se dohadoval doslova o metry, který z tanků dojel nejdál.

Br. předseda, mjr. Kubišta, mi ukazoval „ vidíš, vidíš, támhle jsem tahal dráty, támhle najel na minu generál Sázavský, všechno ti ukážu.“ Bohužel nebyl prostor pro nějaké courání po blízkém okolí. Museli jsme poslouchat, abychom stihly ty oficiality. Ale místo tragické smrti a hrob generála Jaroslava Vedrala-Sázavského jsme viděli a na památku vyfotografovali. Jinak samotný památník na „slovenské“ Dukle byl již obklopen velkým davem lidí, vojáků, veteránů, ministrů všech tří států, byl zde i prezident Slovenské republiky. Jen skončila vzpomínka na památníku hned jsme jeli do Svidníku, kde vzpomínky, nebo spíše oslavy za velkého počtu obyvatel probíhaly dále. Ve Svidníku stojí údajně jediná socha generála Ludvíka Svobody, který je pro místní kraj velkou osobní. Ve Svidníku jsme se zdrželi celé odpoledne, déle než bylo plánováno. Abychom stihly letadlo, ne že by nám uletělo, ale měli jsme vymezený časový prostor, museli jsme za asistence slovenské police absolvovat „závodní“ jízdu autobusu na letiště. Byl to příjemný pocit, když si nás policie z měst kudy jsme projížděli podávala „z ruky do ruky“ a nekompromisně nám uvolňovala cestu. Letadlo jsme stihly. No a v letadle, ministerští doleva, ostatní doprava. A letělo se. -MB-

3) Obdrželi jsme zásilku od Ministerstva obrany ČR, které nám zaslalo své nové publikace. Jedná se celkem o 5 kusů, z nich nejzajímavější je kniha Eduarda Stehlika **Srdce armády**. Kniha byla vydána u příležitosti 85. výročí založení Generálního štábu,

je fotografická s krátkými texty. Knihu provází medailony náčelníků a důstojníků Generálního štábu, od roku 1919 do roku 2004. Je to velmi kvalitní, líbivě zpracovaná propagační kniha naší armády. Jen toho textu mohlo být více. Zatím máme v knihovně pro potřeby členů jeden výtisk, ale snažíme se zajistit knihu pro každého člena.

Kniha má formát A4, 95 stran na kvalitním papíře a je neprodejná, jako všechny armádní publikace.

Druhá publikace, která je stejně kvalitně zpracována jako předchozí, ale už asi moc členů neosloví. Jmenuje se **Na cestě integrace**. Jedná se o zpracování všech zahraničních akcí, kterých se zúčastnila naše armáda. Publikace obsahuje mnoho fotografií na kvalitním papíře, má formát A4 a 165 stran. Třetí publikace nese název **Ředitelství**

logistické a zdravotní podpory. Ta podrobně a srozumitelnou formou seznamuje čtenáře s tímto druhem vojska. Co má logistika za úkoly, jak se dělí, kdo čemu velí a jaké je dnes správné názvosloví. Např. velitel logistiky není velitel, ale ředitel Ředitelství logistické a zdravotnické podpory. Kniha má formát zvětšené A5 a má 90 stran kvalitního papíru. Je zde konečně více informací, ale ani kvalitní fotografie nechybí. Další publikací je **Vojenská resortní vyznamenání, medaile a odznaky AČR**. Asi začínal byl zmatek v těch všech medailích co vojáci nosí, tak byl vydán kompletní přehled státních řádů a vyznamenání až po čestné odznaky útvarů. Kdo by měl zájem se podívat, co všechno dnes důstojníci na hrudi nosí, má možnost. Publikace má formát zmenšené A5, 110 stran na kvalitním papíře.

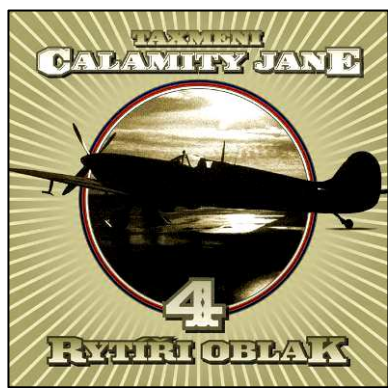
18 - MLADOBOLESLAVSKÝ LEGIONÁŘ

Poslední, pátou publikací je **Zbraně a technika z roku 2003**. Jedná se o přehled všech moderních zbraní, které vyšly na stránkách Areportu v roce 2003. Publikace je přehledná s kvalitními fotografiemi, má 100 stran na formátu A4.

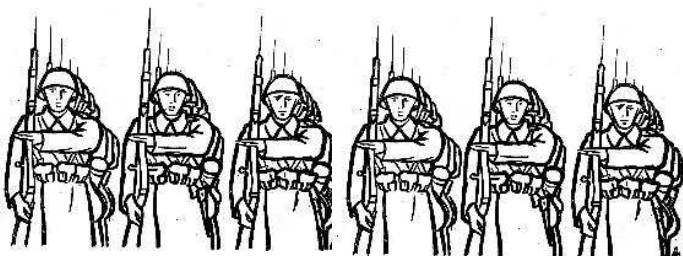
Do naší knihovny bude založena pouze kniha Srdce armády. Ostatní publikace nebudou s největší pravděpodobností archivovány, ale naopak, budou vydány zájemcům. Takže se můžete nahlásit u br. knihovníka.

4] Skupina Taxmeni, která hraje military country, pokřtila 16. listopadu své nové CDčko „Calamity Jane 4 – Rytíři oblak“ s výmluvným podtitulem: VĚNOVÁNO VŠEM, KTERÍ NEDOJELI, NEDOŠLI, NEDOLETĚLI ČI NEDOPLULI. Písňe pojednávají o čs. pilotech v 2. svět. válce a tak není divu, že

kmotrem CDčka je příslušník 313. čs. stíhací perutě ve Velké Británii a 1. čs. samostatného stíhacího leteckého pluku v SSSR genmj. Stanislav Hlučka. Jednotlivé písňe pojednávají nejen o leteckých esech, jako je gen. Peřina, Fajtl a Irving, ale i o věrném čtyřnohém příteli, který naše letce provázal na jejich letech nad Německo, o vlčáku Antovi. Album uzavírá písnička „Je na západ cesta dlouhá“ v originálním podání československých letců, kterou doprovází komentář a zvuková nahrávka průletů letadel. Tento záznam se podařilo po více než šesti desetiletí získat z archivu BBC. Kdo má o CDčko zájem, samozřejmě o zcela legální kopii ☺, je k dispozici u tajemníka jednoty.

„Mějme pevnou víru v náš stát! Není v Evropě síly, která by mohla oprávněně doufat, že nás zdolá, překoná, ovládne.“

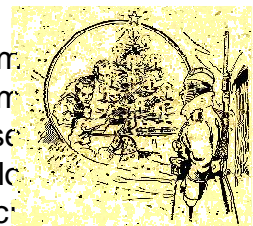
President republiky Dr. E. Beneš 27. 11. 1936

V minulém čísle jsme informovali o vzpomínkové akci na gen. Sochora ve Stráži pod Ralskem. Při výčtu zúčastněných jsme zapomněli na Tonda Nácovského a přítelkyni Viléma Fencla Janu Kozákovou. Tímto se jim omlouváme. Zleva stojí V. Fencl, br. B. Topič, přidělenec Ukrajiny a Ruska, J. Kupec, br. T. Pilvousek, M. Beneš a dole klečí br. P. Václavík.

Bratři legionáři,

rok s číslovkou 2004 nám končí, aby další, s číslem 2005, mohl začít. Určitě se nám v roce 2004 podařilo vykonat mnoho práce vedoucí k podpoře upevnění České státnosti a to i přesto, že ne všechny vytýčené cíle se nám podařilo naplnit. Je dnes velmi málo

organizací, které se mohou bez ostychu hlásit k odkazu Tomáše G. Masaryka a Edvarda Beneše, k odkazu první Československé republiky. Jsem přesvědčen, že my legionáři z Jednoty Mladá Boleslav ano! Budiž i nadále našim mottem :

„Prezidente osvoboditeli, odkazu, který jste vložil do našich rukou, věrní zůstaneme!“

Přeji vám, milí bratři, klidné prožití vánočních svátků a v novém roce pevné zdraví, štěstí, spokojenost a úspěchy v práci! Vám a republice Z D A R !

mjr. v. v. Rostislav Kubišta, předseda